

DRUIVEN • Wijngaard Liliane van Heteren verdwijnt voor stadsgracht • Sittard krijgt nieuwe wijngaard met zuidhelling

Geen wijn meer, maar grachtenwater

Waar nu wijnstokken staan, stroomt straks grachtenwater. Liliane van Heteren snoeit voor het laatst haar stokken bij Fort Sanderbout in Sittard. De aanleg van de nieuwe wijngaard is deze week begonnen. „Een echte zuidhelling met veel zon.”

door **Ray Simoen**

En wijngaard op een opmerkelijke plaats, die wordt verzorgd door een al even opmerkelijke wijnboer. „Wijnboerin”, corrigeert Liliane van Heteren, terwijl ze haar grote zonnehoed rechtzet op haar hoofd. „Ik ben waarschijnlijk de enige wijngaardeigenaar ter wereld die geen wijn drinkt. Wijnstokken verzorgen vind ik heerlijk, maar ik drink geen druppel wijn, ook onze eigen wijn niet”, zegt ze glimlachend. Ze woelt in de grond van haar wijngaard, die tegen Fort Sanderbout in het centrum van Sittard ligt. „Weinig andere stadscentra hebben een wijngaard”, zegt de oud-balletlerares, die spitzen en tutu verruilde voor snoeimess en spade. „Ik heb deze wijngaard kunnen overnemen van slijter Giel van Donselaar. Tien jaar verzorg ik deze prachtig gelegen wijngaard nu.” De stadswijngaard van Van Heteren-

„zonder mijn familie en vrienden zou ik het nooit klaar spelen”- telt 150 stokken: *Saval Blanc en Rayon d' Ort*. „Alle twee druivenrassen die bestand zijn tegen het vochtige Nederland.” Ze leerde inmiddels ook haar druiven tot wijn te maken. „Nöl Haartmans uit Munstergeleen, die iedereen in de regio heeft leren wijn maken, heeft mij ook die kunst bijgebracht.”

Liliane van Heteren verzorgt de wijnstokken van haar wijngaard bij Fort Sanderbout in Sittard, die plaats moet maken voor een gracht. foto **Laurens Eggen**

De Thornse wijngoeroe Hein Schumans leerde haar zelfs om wijn te proeven en te presenteren. „Maar ik vind het tuinieren in de wijngaard toch het leukste.” Daar zal de goedlachse wijnboerin de komende tijd de handen vol aan hebben. Niet alleen moet ze haar huidige stokken verzorgen, ze moet ook 200 nieuwe *pinot noir*- en *pinot gris*-stokken planten. „Mijn ‘oude’ wijngaard gaat weg. Waar nu nog

stokken staan, zal straks het water van de stadsgrachten stromen.” Ze zegt zich er al op te verheugen als haar wijngaard in een stadsgracht is veranderd. „Grachten met water vlakbij de ruim 300 jaar oude volkstuinten van tuincomplex De Gats, dat naast mijn wijngaard ligt. Idyllischer kan haast niet.” Haar blijdschap wordt ook ingegeven door de nieuwe lap grond die ze van de gemeente heeft gekregen,

grenzend aan haar oude stek. Ze wijst trots naar haar nieuwe wijngaard, waar vijf mannen druk in de weer zijn met het fresen van de grond en het verwijderen van struiken. Een oranje tractor woelt de grond om, terwijl een andere de donkerbruine aarde egaliseert. „Hele goede grond. Een beetje te rijk, ik zal kalk moeten storten zodat de stokken beter aarden”, zegt ze met een kennersblik. Helemaal in haar

nopjes is ze dat de nieuwe stadswijngaard oogt als een echte helling. „Prachtig, mijn nieuwe wijngaard ligt op een licht glooiend terrein. Het is een echte zuidhelling. Daardoor krijgen de druiven de hele dag zon. Voor verkoeling zal het water van de grachten zorgen. Net als in de echte wijnlanden.” Grote kans dat wijnboerin Van Heteren over vijf jaar alsnog een slok van haar eigen wijn zal nemen.